

A Geestelike oorlog:

❖ Die wapens vir aanval (2 Korinthiërs 10:1-11)

- Paulus is daarvan beskuldig dat hy lafhartig en lomp in persoon was, al het hy hard gepraat in sy briewe. (2 Kor. 10:10).
- In reaksie op hierdie argument het Paulus duidelik aangedui dat hy gevoel het dat hy in staat was om so hard in persoon ook te wees soos in 'n brief, maar dat hy nie sou daal tot die gebruik van “vleeslike wapens” (soos Outoriatisme, fisiese straf of selfprysing) nie, maar slegs wapens “kragtig in God” sou gebruik. (2 Kor. 10:2-4).
- Hierdie “wapens” sluit in om met die nederigheid en sagmoedigheid van Christus op te tree (Matt. 11:29). Maar dit behels ook om vas te staan teen verkeerde dade, soos Jesus gedoen het (Matt. 21:12-13), of om duidelik te praat wanneer nodig (Matt. 23:23-27).
- Paulus se gesag is deur Christus aan hom gegee, en hy sou dit altyd gebruik om op te bou, nie om te vernietig nie (2 Kor. 10:8).

❖ Die korrekte verdediging (2 Korinthiërs 10:12-18)

- Griekse filosowe het groot bedrae gehef van studente wat by hulle wou leer. Om hierdie studente te lok, het hulle gespog oor hul kennis, hul sosiale status, of die belangrike mense wat hulle geken en gerespekteer het. Dit was ook die praktyk van die valse leraars wat Korinthe binnegedring het (2 Kor. 10:12; 11:19-20).
- Maar Paulus het nie geld gehef vir die deel van sy kennis nie, hy het nie aanbevelingsbriewe oor homself aangebied nie, en hy het nie oor homself gespog nie. En daar is op hom neergesien hiervoor! Hoe kon hy homself verdedig?
- Dit lyk asof hy voor die Korinthiërs geprys moes word om aanvaar te word. Maar hy was nie die tipe mens wat homself sou prys nie (Spr. 27:2). Paulus het toegelaat dat God die een is wat hom prys (2 Kor. 10:18).
- As daar enigiets is waaroor ons kan spog of onself kan prys, is dit om God te ken en Hom te gehoorsaam (Jer. 9:24; 2 Kor. 10:17).

B Omgaan met valse leraars:

❖ Bedrieërs vermom as apostels (2 Korinthiërs 11:1-15)

- Paulus wil 'n suiwer kerk na Christus bring (2 Kor. 11:2). Maar die kerk was in gevaar om mislei te word soos Eva, en op te hou om die bruid van Jesus te wees (2 Kor. 11:3).
- Wat was die werklike gevaar? Jode wat hulself as “groot apostels” van Jesus aanbeveel het, het na Korinthe gekom en 'n “ander Jesus”, “ander gees” en 'n “ander evangelie” geleer (2 Kor. 11:4-5; Gal. 1:8).
- Die feit dat iemand oor Jesus preek, beteken nie dat hulle vir ons die ware Jesus wys, soos geopenbaar in die Bybel nie. Hul woorde mag wonderlik wees, maar Satan self weet ook hoe om wonders te spreek en homself “as 'n engel van die lig” voor te stel. (2 Korinthiërs 11:14).
- Deur hul dade en woorde leer ware leraars “die waarheid van Christus” (2 Kor. 11:9-10). Maar valse leraars, wat net voorgee om vroom te wees, is dienaars van misleiding vermom as apostels (2 Kor. 11:13-15).

❖ Paulus en die valse leraars (2 Korinthiërs 11:16-31)

- Watter ooreenkomste was daar tussen Paulus en die valse leraars? Hulle was almal Jode wat tot die Christendom bekeer is (2 Kor. 11:22).
- Wat was die verskille tussen hulle? Hier begin Paulus se waansin: “Is hulle dienaars van Christus? – nou praat ek sonder verstand – ek nog meer” (2 Korinthiërs 11:23). As daardie ander gespog het dat hulle vir Christus gelyk het, was Paulus baie meer gekwalifiseerd; geesel; gevange geneem; met die dood gedreig; gestenig; skipbreuk gelyk op see; verswelg deur allerhande gevare; honger, dors, koue en naaktheid ervaar; voortdurend besorg oor die kerke (2 Korinthiërs 11:23b-29).
- En hier eindig Paulus se “waansin”. Hy wou nie die indruk skep dat hy wou spog oor wat hy vir Christus gedoen het nie. Sy ware roem (of heerlijkheid) was wat Christus vir hom gedoen het.
- Sy ware krag het in sy swakheid gelê, wat hom daartoe gelei het om heeltemal op Jesus staat te maak (2 Kor. 11:30-31; 12:6-10).

❖ Selfondersoek en oorwinning (2 Korinthiërs 12:14-13:10)

- Die tyd het nader gekom dat Paulus Korinthe sou besoek. Wat sou hy vind en hoe moes hy optree dienoooreenkomstig? (2 Kor. 13:1-2).
- Paulus was bereid om kerklike dissipline kragtig uit te oefen: om die berouvolles te herstel en die hardkoppiges te straf.
- Sy vrees was dat hy hulle by aankoms in stryd en in verskeie sondes sou vind. Hy was bang om te moes ween oor onberouvolle sondaars (2 Kor. 12:20-21).
- Daarom, voordat daardie tyd aanbreek, moet die Korinthiërs hulleself ondersoek en besin (2 Kor. 13:5).
- Paulus het van sy kant af vir hulle gebid om op te hou om kwaad te doen en eerder goed te doen, en om volmaak te word (2 Kor. 13:7-9).